

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/27/2017
Identifikačné číslo spisu: 8016200047
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8016200047.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: W. I.ńska, narodená XX. S. XXXX, bytom v XX-XXX ĽY. č. XX, Poľská republika, právne zast.: JUDr. Dušanom Remetom, advokátom so sídlom v Prešove, Masarykova č. 2, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom v Bratislave, ul. 29. augusta č. 8-10, za účasti: D. S. D., bytom v XX-XXX W., U. č. XX, Poľská republika, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovanej z 22. augusta 2011, číslo: 705-3440111311-GC09/11-721, 59073/2011-KEM, o kasačnej sťažnosti žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 18. januára 2017, č.k. 12Scud/1/2016-21, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove z 18. januára 2017, č.k. 12Scud/1/2016-21, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením z 18. januára 2017, č.k. 12Scud/1/2016-21, uložil žalovanej povinnosť doručiť žalobkyni W. I., nar. XX. S. XXXX prostredníctvom Sociálnej poisťovne, pobočka Košice rozhodnutie z 22. augusta 2011, číslo: 705-3440111311-GC09/11-721, 59073/2011-KEM do vlastných rúk v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia. Súčasne odložil vykonateľnosť rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočky Košice z 22. augusta 2011, číslo: 705-3440111311-GC09/11-721, 59073/2011-KEM.

2. Z odôvodnenia uvedeného uznesenia vyplýva, že krajský súd zistil, že žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 22. januára 2016 sa domáhala uloženia povinnosti žalovanej doručiť napadnuté rozhodnutie z 22. augusta 2011, číslo: 705-3440111311-GC09/11-721, 59073/2011-KEM žalobkyni a odložiť vykonateľnosť predmetného rozhodnutia žalovanej postupom podľa § 250b ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. V žalobe žalobkyňa tvrdila, že predmetné rozhodnutie vydané Sociálnou poisťovňou, pobočka Košice jej nebolo doručené podľa § 212 ods. 3 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) do vlastných rúk, pretože predmetné rozhodnutie prevzala iná osoba a nie žalobkyňa ako vyplýva z podpisu na doručenke.

3. Krajský súd postupom v súlade s § 491 ods. 1 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) konštatoval, že správna žaloba v sociálnych veciach je upravená v tretej hlave SSP, a to konkrétne v ustanovení § 199 a nasl.

4. Krajský súd po preskúmaní žaloby a dôvodov, ktoré v nej uvádzala žalobkyňa dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o postup a konanie podľa § 179 SSP v spojení s ustanovením § 199 ods. 3 SSP, t.j. správny súd bude ďalej konať o žalobe ako o správnej žalobe opomenutého účastníka.

5. Citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 179 ods. 1 - 3 SSP krajský súd uviedol, že ako vyplýva z administratívneho spisu rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Košice číslo: 705-3440111311-GC09/11-721, 59073/2011-KEM bolo vydané dňa 22. augusta 2011. Zároveň krajský súd prihliadol aj na tú skutočnosť, že rozhodnutie bolo vydané v roku 2011, pričom žalobkyňa sa o jeho vydaní dozvedela až 5. novembra 2015, t.j. kedy podala písomné odvolanie voči tomuto rozhodnutiu. Krajský súd preveriac z predloženého administratívneho spisu tvrdenie žalobkyne, že jej predmetné rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Košice z 22. augusta 2011, číslo: 705-3440111311-GC09/11-721, 59073/2011-KEM nebolo doručené do vlastných rúk v zmysle ustanovenia § 212 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z.,

v súlade s ustanovením § 179 ods. 1 SSP považoval za preukázané, že uvedené tvrdenie žalobkyne je opodstatnené a preukázané kópiou doručeny.

6. Citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 212 ods. 1, 3 a § 173 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. konštatoval, že z obsahu rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Košice z 22. augusta 2011, číslo: 705-3440111311-GC09/11-721, 59073/2011-KEM nesporne vyplýva, že žalobkyňa bola v tomto konaní účastníkom konania, v ktorom prvostupňový správny orgán rozhodoval podľa § 178 ods. 1 písm. a/ prvý bod citovaného zákona v tom zmysle, že W. nevzniklo povinné poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti ako zamestnancovi u zamestnávateľa D. S. D. od 1. apríla 2010 do 30. novembra 2010 podľa slovenskej legislatívy. Prvostupňový správny orgán predmetným rozhodnutím rozhodoval o poistnom, a teda žalobkyňa mal rozhodnutie podľa § 212 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. doručovať do vlastných rúk alebo poštou ako doporučenú zásielku s doručenkou a poznámkou „do vlastných rúk“.

7. Krajský súd konštatoval, že z kópie doručeny preukazujúcej doručenie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu žalobkyne bezpochyby vyplýva, že na doručenke nie je vyznačená poznámka, že ide o písomnosť a zásielku doručovanú „do vlastných rúk“. Takisto nevyplýva z kópie doručeny ani tá skutočnosť, že rozhodnutie bolo prevzaté dňa 2. septembra 2011 osobou žalobkyne, ale túto zásielku prevzala iná osoba, a to S. W. (otec žalobkyne). Táto osoba nie je totožná s osobou žalobkyne, čo vyplýva aj z podpisu a prevzatia, ako aj poznámky uvedenej pri podpise na uvedenej doručenke.

8. Krajský súd považujúc za preukázané, že žalobkyňa ako účastníkovi konania nebolo doručené zákonným spôsobom ako to vyplýva z ustanovenia § 212 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Košice z 22. augusta 2011, číslo: 705-3440111311-GC09/11-721, 59073/2011-KEM, a preto podľa § 179 ods. 1 SSP uložil žalovanej povinnosť doručiť predmetné rozhodnutie žalobkyne do vlastných rúk. Zároveň poukázal na § 179 ods. 4 SSP, v zmysle ktorého po právoplatnosti tohto uznesenia správny súd konanie zastaví.

9. Zároveň krajský súd rozhodol aj o odklade vykonateľnosti predmetného rozhodnutia v súlade s podaným návrhom žalobkyne a odložil vykonateľnosť rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočky Košice z 22. augusta 2011, číslo: 705-3440111311-GC09/11-721, 59073/2011-KEM.

II.

10. Vo včas podanej kasačnej sťažnosti z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. g/ a h/ SSP sa žalovaná nestotožnila s právnym posúdením veci zo strany krajského súdu z dôvodu opätovného doručenia druhostupňového rozhodnutia, nakoľko predmetné rozhodnutie už raz bolo žalobkyni doručené.

11. Vyjadrila názor, že z výkladu § 212 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. je zrejmé, že rozhodnutie o vzniku, resp. zániku sociálneho poistenia sa neoznamuje doručením rozhodnutia do vlastných rúk. Uviedla, že rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Košice z 22. augusta 2011, číslo: 705-3440111311-GC09/11-721, 59073/2011-KEM bolo doporučenou zásielkou doručované na adresu žalobkyne, ktorá bola zaevidovaná v systéme sociálnej poisťovne, ako aj na adresu miesta podnikania zamestnávateľa, uvedené rozhodnutie sa považuje za doručené žalobkyni napriek tomu, že predmetné rozhodnutie prevzala osoba žijúca v spoločnej domácnosti so žalobkyňou.

12. Dala do pozornosti, že v Poľskej republike inštitút doručovania do vlastných rúk nie je zavedený a tak iný spôsob doručovania ako zvolila sociálna poisťovňa ani nebol možný a ani nebude možný. Uviedla že doručovanie do zahraničia sa realizuje spravidla prostredníctvom pošty, a to buď formou obyčajného doručovania alebo doručovania do vlastných rúk v súlade s poštovými podmienkami pošty (JUDr. W. Jakab, Justičná revue 2006, JR-2/2006, z 12. augusta 2006).

13. Uviedla, že krajský súd mal posudzovať včasnosť žaloby, t.j. či žaloba bola podaná v lehote do dvoch mesiacov od doručenia napadnutého rozhodnutia. Žalobkyňa v danom prípade túto zákonnú lehotu nedodržala. Zároveň poukázala aj na to, že vo veci už bolo rozhodnuté uznesením zo 14. júla 2015, č.k. 15Scud/16/2014-30, ktorým krajský súd zastavil konanie, a ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 8. októbra 2015.

14. Záverom žalovaná navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil.

III.

15. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalovanej sa plne stotožnila s názorom krajského súdu, považujúc právny názor žalovanej prezentovaný v kasačnej sťažnosti za nesprávny. Zdôraznila, že je nevyhnutné ju považovať za tzv. opomenutého účastníka a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu jej bolo potrebné doručiť do vlastných rúk podľa § 212 ods. 3 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z., nakoľko prvostupňový správny orgán rozhodol o tom, že žalobkyni ruší povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti, čo možno bez akýchkoľvek pochybností považovať za rozhodnutie o poistnom podľa už vyššie zmieneného § 212 ods. 3 písm. c/.

16. Ďalej poukázal na to, že tak žalovaná ako aj prvostupňové správne orgány dlhoročne zasielajú obdobné rozhodnutia zamestnancom a zamestnávateľom doporučené s doručenkou do vlastných rúk. Má za to, že žalovaná podáva účelový výklad ustanovení týkajúcich sa doručovania rozhodnutí v administratívnom konaní. Dodal, že neobstojí ani tvrdenie žalovanej, že prvostupňový správny orgán sa o doručenie rozhodnutia do vlastných rúk žalobkyne pokúsil, nakoľko žalovaná ako aj prvostupňové správne orgány sú orgánmi verejnej správy, ktoré nie sú oprávnené konať nad rámec svojich zákonných povinností, a to tak z právneho ako aj z ekonomického hľadiska.

17. V súvislosti s poukazom žalovanej na právoplatné uznesenie zo 14. júla 2015, č.k. 15Scud/16/2014-30, ktorým krajský súd zastavil konanie, žalobkyňa uviedla, že uznesenie o zastavení konania nevytvára prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

18. Záverom navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalovanej ako nedôvodnú zamietol.

IV.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu dôvodov uvedených v kasačnej sťažnosti (§ 440 ods. 1, 2 SSP) a dospel k záveru, že uznesenie krajského súdu, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a je potrebné ho zrušiť.

20. Podľa § 199 ods. 3 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie v sociálnych veciach ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

21. Podľa § 179 ods. 1, 3 a 7 SSP, ak správnu žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom administratívneho konania malo konať (ďalej len "opomenutý účastník"), správny súd overí správnosť tohto tvrdenia a skutočnosť, či od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia neuplynuli viac ako tri roky, a ak sú tieto podmienky splnené, uznesením rozhodne, že orgán verejnej správy je povinný doručiť opomenutému účastníkovi vo veci vydané rozhodnutie alebo opatrenie.

Doručením uznesenia správneho súdu podľa odseku 1 orgánu verejnej správy sa zo zákona odkladajú účinky napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, a to až do právoplatnosti rozhodnutia o riadnom opravnom prostriedku, ak osobitný predpis upravujúci konanie pred orgánom verejnej správy jeho podanie proti napadnutému rozhodnutiu alebo opatreniu pripúšťa. V takom prípade je opomenutý účastník oprávnený na podanie riadneho opravného prostriedku v lehote a za podmienok ustanovených osobitným predpisom a orgán verejnej správy je povinný o tomto riadnom opravnom prostriedku konať a rozhodnúť.(3)

Ak sa správny súd nestotožní s tvrdením opomenutého účastníka, vo veci ďalej koná. (7)

22. Predmetom kasačného konania je posúdenie, či krajský súd uložil žalovanej povinnosť doručiť rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa žalobkyni v súlade so zákonom.

23. Kasačný súd vychádzajúc z citovanej právnej úpravy a skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu dospel k záveru, že pokiaľ krajský súd uložil žalovanej povinnosť doručiť rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa žalobkyni podľa § 179 ods. 1 SSP, nepostupoval v súlade so zákonom.

24. Zákonodarca v právnej úprave ustanovenej v právnej norme § 179 SSP upravuje postup súdu v prípade opomenutého účastníka. Za opomenutého účastníka v zmysle § 179 ods. 1 SSP považuje takého účastníka, ktorému rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom administratívneho konania malo konať. Povinnosťou správneho súdu pri posudzovaní, či ide v preskúmvavej veci o opomenutého účastníka je vychádzať zo skutkových okolností daného prípadu vyplývajúcich z administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu, ktorý si za tým účelom od neho vyžiada.

25. V procese posudzovania, či v konkrétnej veci ide o tzv. opomenutého účastníka je potrebné vždy skúmať dve základné podmienky, ktoré navyše musia byť splnené kumulatívne, a to A/ či, je tvrdenie žalobkyne o opomenutí pravdivé a B/ či, od vydania namietaného rozhodnutia (v tomto prípade rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Košice z 22. augusta 2011, číslo: 705-3440111311-GC09/11-721, 59073/2011-KEM) neuplynuli tri roky.

A/ Pravdivosť tvrdenia žalobkyne o opomenutí

26. Skutkové okolnosti vyplývajúce z administratívneho spisu v danej veci preukazujú, že Sociálna poisťovňa, pobočka Košice rozhodnutím z 22. augusta 2011, číslo: 705-3440111311-GC09/11-721, 59073/2011-KEM podľa § 178 ods. 1 písm. a/ prvý bod zákona č. 461/2003 Z.z. rozhodla tak, že W. I.B. nevzniklo povinné poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti ako zamestnancovi u zamestnávateľa D. S. D. od 1. apríla 2010 do 30. novembra 2010 podľa slovenskej legislatívy. Predmetné rozhodnutie bolo doporučenou zásielkou doručované na adresu žalobkyne, ktorá bola zaevidovaná v systéme sociálnej poisťovne. Uvedené rozhodnutie prevzal dňa 2. septembra 2011 S. W. (otec žalobkyne) osoba žijúca v spoločnej domácnosti so žalobkyňou, čo vyplýva z kópie doručienky. Žalobkyňa proti predmetnému rozhodnutiu podala odvolanie, doručené Sociálnej poisťovni, pobočka Košice cestou Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník dňa 16. novembra 2015. Sociálna poisťovňa - ústredie následne žalobkyňi listom zo 17. decembra 2015, číslo 7276-11/2015-BA oznámila, že žalobkyňa možnosť na podanie odvolania v zákonnej lehote proti už vyššie menovanému rozhodnutiu z 22. augusta 2011 nevyužila, čo však nebolo prekážkou na začatie odvolacieho konania, keďže zamestnávateľ žalobkyne túto možnosť využil a odvolanie podal. Zároveň žalovaná v liste uviedla, že predmetné prvostupňové rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 4. apríla 2014. Či žalobkyňa podala žalobu proti uvedenému listu odvolacieho správneho orgánu zo spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovanej, nevyplýva.

27. Vychádzajúc z uvedených skutkových okolností je zrejmé, že Sociálna poisťovňa, pobočka Košice ako prvostupňový správny orgán ako aj Sociálna poisťovňa - ústredie ako odvolací správny orgán so žalobkyňou ako s účastníkom predmetného konania konali, a preto nemožno žalobkyňu považovať za opomenutého účastníka konania.

B/ Plynutie trojročnej prekluzívnej lehoty

28. Žalobkyňa sa podanou žalobou doručenou krajskému súdu dňa 22. januára 2016 domáhala doručenia rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Košice číslo: 705-3440111311-GC09/11-721, 59073/2011-KEM. Predmetné rozhodnutie bolo vydané dňa 22. augusta 2011. Nakoľko ide o rozhodnutie z roku 2011, je zrejmé, že postup podľa § 179 SSP je vylúčený, keďže trojročná prekluzívna lehota (podľa § 179 ods. 1 SSP) už uplynula, a to 22. augusta 2014, t.j. v piatok). Neobstojí ani tvrdenie krajského súdu, ktorý vzal v úvahu tú skutočnosť, že rozhodnutie bolo vydané dňa 22. augusta 2011, pričom žalobkyňa sa o jeho vydaní dozvedela až 5. novembra 2015, kedy podala písomné odvolanie voči tomuto rozhodnutiu. Trojročná prekluzívna lehota obsiahnutá v § 179 ods. 1 SSP (obdobne aj v § 250b ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) je lehotou objektívnou, to znamená, že sa viaže výlučne na okamih, kedy bolo dotknuté rozhodnutie vydané, a nie na okamih, kedy sa žalobkyňa o jeho vydaní dozvedela. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje i na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. júla 2010, sp.zn. 5Sžp/100/2009 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 6/2011 a evidované pod číslo 89, z ktorého vyplýva, že „správny súd uloží správne mu orgánu doručiť jeho rozhodnutie žalobcovi, ktorý tvrdí, že rozhodnutie správneho orgánu mu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, len v prekluzívnej trojročnej lehote, ktorej začiatok sa viaže na deň vydania správneho rozhodnutia.“ Navyše z obsahu súdneho spisu kasačný súd zistil, že žalobkyňa sa už skôr podanou žalobou z 20. mája 2014 domáhala v konaní vedeným pred Krajským súdom v Prešove pod sp.zn. 15Scud/16/2014 preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 25. marca 2014, číslo: 7755-3/2014-BA v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Košice z 22. augusta 2011, číslo: 705-3440111311-GC09/11-721, 59073/2011-KEM.

29. Kasačný súd síce súhlasí s konštatáciou krajského súdu, že Sociálna poisťovňa, pobočka Košice ako prvostupňový správny orgán predmetným rozhodnutím rozhodoval o poistnom, a teda žalobkyňi prvostupňový správny orgán mal rozhodnutie podľa § 212 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. doručovať do

vlastných rúk alebo poštou ako doporučenú zásielku s doručenkou a poznámkou „do vlastných rúk“, avšak vychádzajúc z konkrétnych skutkových okolností daného prípadu, viazaný žalobným návrhom, bolo jeho povinnosťou zistiť, či žalobkyňa splnila zákonné podmienky opomenutého účastníka. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade žalobkyňa nespĺnila obe vyššie uvedené zákonné podmienky opomenutého účastníka v zmysle § 179 ods. 1 SSP (body 26 a 28 uznesenia), nebolo možné jej žalobnému návrhu vyhovieť.

30. Kasačný súd dáva do pozornosti žalobkyňi, že skutočnosti nezákonného doručenia prvostupňového správneho rozhodnutia by bolo možné posudzovať v preskúmovacom konaní súdu na základe žaloby, ktorú by žalobkyňa podala proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne - ústredie - list zo 17. decembra 2015, číslo 7276-11/2015-BA, ktorým bezpochyby odvolací správny orgán zasiahol do práv a oprávnených záujmov žalobkyne, a ktoré i napriek tomu, že nemá znaky rozhodnutia, je preskúmateľné súdom (článok 46 ods. 2 veta druhá Ústavy Slovenskej republiky).

31. Pokiaľ žalobkyňa v žalobe poukázala na právny názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. septembra 2011, sp.zn. 3Sžo/13/2011, v danom prípade nie je možné postupovať v zmysle uvedeného právneho názoru najvyššieho súdu, pretože v označenom konaní najvyšší súd konal a rozhodoval na základe iného skutkového základu a na základe žaloby podanej žalobcom proti rozhodnutiu - správy odvolacieho správneho orgánu. Z uvedeného rozhodnutia najvyššieho súdu vyplýva, že žalobca v žalobe navrhol, aby súd uložil žalovanému doručiť mu rozhodnutie Krajského pamiatkového úradu v Nitre z 24. júna 2010, č. NR-10/663-20/5745/Du a po vykonanom dokazovaní a doručení prvostupňového rozhodnutia zrušil správu žalovaného o preskúmaní rozhodnutia Krajského pamiatkového úradu v Nitre z 26. augusta 2010, č. PÚ-10/1262-2/4960/Kub a vrátil vec žalovanému na rozhodnutie odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Krajského pamiatkového úradu v Nitre z 24. júna 2010, č. NR-10/663-20/5745/Du, eventuálne zrušil správu žalovaného o preskúmaní rozhodnutia Krajského pamiatkového úradu v Nitre z 26. augusta 2010, č. PÚ-10/1262-2/4960/Kub a zrušil rozhodnutie Krajského pamiatkového úradu v Nitre z 24. júna 2010, č. NR-10/663-20/5745/Du a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd zastavil konanie z dôvodu, že žalobca sa domáhal preskúmania správy žalovaného z 26. augusta 2010, č. PÚ-10/1262-2/4960/Kub o preskúmaní rozhodnutia Krajského pamiatkového úradu v Nitre z 24. júna 2010, č. NR-10/663-20/5745/Du, ktorá nemá charakter rozhodnutia podľa § 244 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a § 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, a preto nemôže byť predmetom preskúmania súdom v správnom súdnictve. Skutkové zistenia vyplývajúce z uvedeného rozhodnutia najvyššieho súdu potvrdzujú, že súdy oboch stupňov v tomto konaní konali a rozhodovali o žalobe žalobcu smerujúcej proti rozhodnutiu - správe žalovaného ako odvolacieho správneho orgánu.

32. Kasačný súd nesúhlasil s argumentáciou žalovanej, že v Poľskej republike inštitút doručovania do vlastných rúk nie je zavedený a tak iný spôsob doručovania ako zvolila Sociálna poisťovňa ani nebol možný a ani nebude možný, tvrdiac že doručovanie do zahraničia sa realizuje spravidla prostredníctvom pošty, a to buď formou obyčajného doručovania alebo doručovania do vlastných rúk v súlade s poštovými podmienkami pošty. Pokiaľ zákonodarca v zákone č. 461/2003 Z.z. ustanovuje povinnosť doručiť písomnosť účastníkovi do vlastných rúk, správny orgán je zákonnou úpravou viazaný. Jeho povinnosťou je v prípade doručovania do zahraničia zistiť medzinárodnú právnu úpravu styku medzi Slovenskou republikou a štátom doručenia.

33. Z uvedených dôvodov kasačný súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 1 SSP. V ďalšom konaní povinnosťou krajského súdu bude postupovať v intenciách názoru kasačného súdu, uvedeného vyššie, vec opätovne prejednať a viazaný žalobným petítom žaloby vo veci opätovne rozhodnúť. Súčasne rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania v zmysle § 467 ods. 3 SSP.

34. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom

od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.